

NOTA DE PREMSA

Reus, 11 de febrer de 2016

Un centenar de professionals participaran al II Curs de Disfàgia Orofaringia

L'Hospital acollirà aquest divendres, 12 de febrer el II Curs de Disfàgia Orofaringia. Amb un contingut eminentment clínic, reunirà un centenar de professionals sanitaris dedicats o interessats en la disfàgia orofaringia: metges especialistes en otorinolaringologia, neurologia, geriatria, pneumologia, pediatria, rehabilitació o medicina interna; logopedes, dietistes-nutricionistes i infermers amb experiència o interès en aquest tema.

El curs estableix com a objectius fonamentals la sensibilització sobre la prevalença i les implicacions de la disfàgia orofaringia, l'actualització del coneixement sobre el tema i la millora de les habilitats necessàries per al seu diagnòstic i tractament, que redundaran en un maneig més qualificat i eficaç d'aquests pacients. Al mateix temps, pretén difondre un enfocament multidisciplinari que afavoreixi la creació d'equips de professionals que avaluin d'una manera més competent els problemes i ofereixin plans de tractament que integrin totes les opcions terapèutiques (modificacions en la dieta, rehabilitació, cirurgia) per als nostres pacients. El curs, està organitzat per la Unitat de Disfàgia Orofaringia de l'Hospital, formada per un equip de professionals de diferents especialitats que avaluen de manera interdisciplinària els problemes d'aquest tipus i ofereixen plans de tractament que integren totes les opcions terapèutiques per aquests pacients.

Disfàgia

La disfàgia, o sensació subjectiva de dificultat perquè l'aliment passi des de la boca a l'estómac, és un símptoma altament prevalent, que pot ser degut a múltiples processos patològics, tant estructurals (tumors o cossos estranys) com funcionals (malalties neurològiques o musculars). Pot localitzar-se a nivell orofaringi, molt més freqüent, o esofàgic.

La disfàgia orofaringia pot causar desnutrició fins a 1/3 dels pacients que la pateixen, per una alimentació insuficient; i ocasionar alteracions en la seguretat de la deglució (aspiracions de saliva o aliment cap a la via respiratòria) fins a 2/3 dels pacients que la presenten, amb un elevat risc de

pneumònies o infeccions respiratòries. Se la relaciona més quan major és la discapacitat, estades hospitalàries perllongades i major mortalitat.

En malalts neurològics, gent gran o persones institucionalitzades, la seva prevalença pot oscil·lar entre el 30% i el 60%. Fins al 80% dels malalts amb càncer de cap i coll poden presentar-la durant el tractament i un 40% després de la seva finalització. Segons el grau de severitat pot arribar a fer-se necessària una alimentació no-oral amb sondes o gastrostomies.

La disfàgia orofaríngia constitueix un problema sanitari amb una elevada prevalença i amb conseqüències socials i sanitàries rellevants, que probablement romanguí infradiagnosticat. L'heterogeneïtat dels pacients que la pateixen i l'absència de programes específics en els plans de formació de les especialitats implicades fan prioritari el desenvolupament d'activitats formatives dirigides no només al fet que els diferents professionals puguin actualitzar o millorar la seva pràctica sinó a estimular la interdisciplinarietat encaminada a la creació d'Unitats de Disfàgia en què convergeixin els diferents enfocaments i se sumin els esforços de tots ells.